

De goede herder

Jezus zit met zijn leerlingen onder een boom. Ze rusten uit in de schaduw. En het is tijd voor een nieuw verhaal. Jezus vertelt over twee herders: een goede herder en een... nou ja, een slechte herder. Luister maar.

'Er waren eens twee herders', vertelt Jezus. 'Beiden moesten voor een kudde schapen zorgen. Dat is een belangrijke taak. Overdag moeten de schapen naar een plekje met groen gras gebracht worden. Hier kunnen ze eten. De herder kan de beste plekjes uitzoeken. En hij kan de dieren beschermen tegen wolven, die op de loer liggen. Ook 's nachts blijft de herder bij de schapen. Hij brengt ze naar de stal. Hier zijn ze veilig. De herder let op of er geen dieven komen. Ja, voor schapen zorgen is een belangrijke taak.

De eerste herder was geen goede herder. Op een dag was hij met zijn schapen in de wei. Er kwam een wolf aan. Gevaar! Maar wat deed de herder? Joeg hij de wolf weg? Nee. Toen hij de wolf zag, rende hij weg. De schapen bleven achter. De wolf viel de kudde aan. De schapen vluchtten alle kanten op.'

De leerlingen schudden hun hoofd. Die eerste herder is een slechte herder! Hij geeft niets om zijn schapen.

Jezus vertelt verder: 'De tweede herder was heel anders. Hij was een goede herder. Hij kende zijn schapen. Allemaal. En zijn schapen kenden hem. Hij zou zijn schapen nooit alleen laten. Hij zou zelfs voor ze sterven als dat nodig was.'

Jezus is even stil. Hij kijkt de kring rond. 'Ik ben zoals de tweede herder. Ik ben de herder. Jullie en al die andere mensen, zijn de schapen. Ik ken jullie allemaal. En ik zal mijn leven voor jullie geven.'

